ناول

د هیلو اتل

ستونزي مو پر شگو او بریالیتوبونه مو په مرمر ډبره ولیکئ!

لیکوال: فرهاد احمد صدیقي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هيلو اتل

ليکوال: فرهاد احمد صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړني

د کتاب نوم: د هیلو اتل

لیکوال: فرهاد احمد صدیقي

کمپوز چاري: فرهاد احمد صدیقي

ډیزاین چاري: فرهاد احمد صدیقي

چاپ کال: 1403ل – 2024م

د ټیلیفون شمېره: 0700307564

ایمېل: farhadsadiqi1874@gmail.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

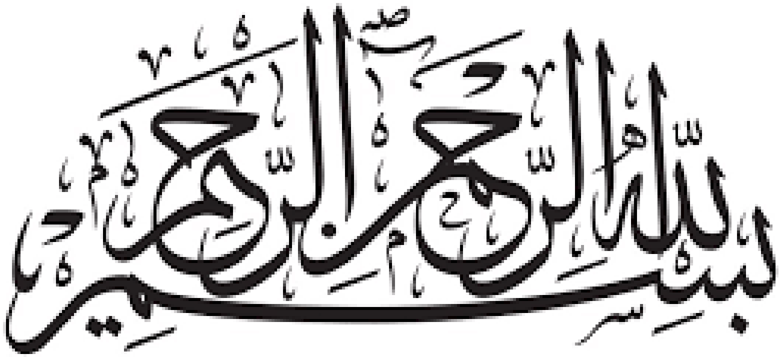

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالي

زما اتل زما پلار جان ته!

چي د ژوند په هره لوړه ژوره کي يې زما

لاس نيوى کړيدي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

سريزه

نحمده و نصلي علي رسوله الكريم اما بعد فاعوذ باالله من الشيطن الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم په لومړي سر كي د الله(ج) شكر ادا كوم چي ماته يې خپل د لومړني كتاب د پوره كولو قوت راكي.

په دوهم قدم كي بايد ووايم! دا چي په اوس وخت كي د ميني او عاشقي كتابونه په خپريدو دي. چي زموږ ټولنه د خرابي و كندي ته كشوي.

ما وغوښتل چي داسي يو كتاب وليكم چي د ټولني ځوانانو ته يو ډول قوي روحيه وركړي. چي څنګه كولاي سي د مشكلاتو په وړاندي مبارزه وكړي. د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کيسي مرکزي کرکټر اتل صديقي په خپل ژوند کي له ډيرو مشکلاتو سره مخ کيږي. چي په وړاندي يي مبارزه کوي تر ټولو غټ چيليج د ده په وړاندي غربت دي.

دوهم قدم کي زموږ د وطن ځيني نالايقه قصابان ډاکټران دي چي مقصد يي خالص د پيسو شکول دي. زموږ وطن ډير د زړه سوي دي. زما هغه ډاکټران چي مقصد يي د پيسو شکول دي دا توصيه ده چي دوي دي يوځل خپل گريوانو ته سرونه ورکښته کړي داسي فکر دي ووهي چي د ده لور، مور او يا خور مريضه وي دی يي ډاکټر ته بوزي هلته ده ته پرله پسې نسخې ورکوي. او دده سره په جيب کي پيسي نه وي نود ده به څه حالت وي او اخير هم په دي دوا سره يي ښه وه نه سي نو زما وه دا ډاکټرانو ته دا توصيه ده چي دوي دي د بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالت پر خپل ځان قياس کړي او هيڅ کله د دي د ډاکټري پر ځاي قصابي نه راباسي.

په اخير کي بايد و وايم نوموړي کتاب چي ستاسو په لاس کي دي ما د ډيرو مشکيلاتو سره ليکلي دي هر څه شوق غواړي او همدا شوق و چي زه يې ددې کتاب ليکلو ته و هڅولم. په پای کي له خپل پلار جان څخه مننه کوم چي زما سره يې د ژوند په هره لوړه او ژوره کي کومک کړي دی زما اتل زما پلار جان! مننه او بيا هم مننه!

ليکوال: فرهاد احمد صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

د خلګو شورماشور و هر يوه به کوښښ کوي چي تر بل مخته سي تر څو ستېج ښه سم ووېني. پدې وخت کي نطاق د ستېج سره را ښکاره سو. په میک کي يې په لوړ ږغ وويل ښاغلو میلمنو له انتظار څخه مو ډېره مننه پروګرام پنځه دقیقې وروسته شروع کوو.

تقریباً پنځه دقیقې وروسته نطاق پر ستېج راښکاره سو او په لوړ ږغ یې په میک کي وويل زموږ د نن ورځي پروګرام د قران کریم په څو مبارکو اياتونو سره شروع کوو نو د قرانکریم د تلاوت لپاره و قاري یوسف ته بلنه ورکوو تر څو د ستېج مخ ته راسي او زموږ پروګرام ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرانکریم په څو مبارکو ایاتونو سره ښکلا ور وبخښي. وروسته نطاق ستیج ته په نږدې پرته چوکي کي کښېنستي او یو ځوان ستیج ته ور پورته سو او په ډېر زړه وړونکي بږغ یې د قران کریم د اقرأ سورت څو مبارک ایاتونه تلاوت کړل. وروسته له ستیج څخه راتأ سو.

ـ نطاق د ستیج مخته یو ځل بیا راغلي او د ځینو تشریفاتي خبرو وروسته یې وویل!

ـ درنو مېلمنو زموږ پروګرام نن د یو داسي شخص په باره کي نیول سویدي چي دې وطن ته یې ډېر زیات خدمتونه کړیدي چي یو له هغو خدمتو څخه د اُمید هسپتال جوړول دي چي مفت دي او بل لوی خدمت یې د اتل خیریه بنسټ جوړول دي. دا چي دا نوموتي ډاکټر له کومو مشکلاتو سره مخ سویدي دا به د ډاکټر صاحب اتل صدیقي له خپلي خولي څخه واوري. او اوس بلنه ورکوو ډاکټر صاحب اتل صدیقي ته تر څو د ستېج مخ ته راسي او موږ او تاسي ته د خپل ژوند غمجن داستان وړاندي کړي.

ډاکټر صاحب اتل صدیقي !

(c) ketabton.com: The Digital Library

تالار د تماشاتيانو چکچکو ونيوي پر ستېج باندي سپين رنگه دريشي والا سړی را ښکاره سو وروسته يی د منني په ويلو سره وويل د خوشحالۍ په خوند هغه وخت پوهيږې چي غم او سختۍ درباندي تيري سي. زموږ کورني د پنځو کسانو څخه جوړه وه پلار جان مي ايمل مور جانه حسنات خور مي خاطره او ورور مي الهام . زموږ کورني د غريبي طبقې څخه وه پلار جان مي سپين ږري و او چوکيداري يې کول موږ خپل د کور ټول عايد د يو دوکان څخه پوره کوي چي موږ ته زموږ د نيکه څخه راپاته و هغه دوکان مو په ۳۵۰۰ افغاني په کريه ورکړي و او خپل دکور عايد مو په پوره کوي پلار جان مي د تعليم ډېر زيات شوقي و همېشه به يی ويل چي که ماښام ته ډوډۍ و نه لرم خو تاسي به تعليم نه پرېږدي پلار جان ته مي دي اللّه ډېر عمر ورکړي همېشه به يی دا خبره د نصيحت پر ډول راته کوله اتله زويه په ژوند کي د مشکلاتو له فشار څخه ونه ببرېږې پياد ولره چي فشار سکاره په الماس بدلوي!

دا چي زه نن زه دلته ستاسو ومخته ولاړ يم دا ټوله زما د پلار جان برکت دي. پلار جان مي زه په ويسا اکاډمي کي شامل کړي وم چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو شخصي لیسه ده کله چي یی زه په مکتب کي شامل کړم نو راته وې ویل زویه که پر ځان د زړورتیا خطر ونه منې خپل هدف ته نسې رسېدلای. کوښښ وکړه هدف وټاکه او د هدف د لاسته راوړلو لپاره وجنګېږه. پلار جان مي پر موږ باندي د عصري زده کړو تر څنګ دیني زده کړي هم کولې. پلار جان مي زموږ سره واقعاً زیاته خواري کښل. په اووم صنف کي مي له مکتب سره یو ځای سنټران هم شروع کړل د شپې تر اتو بجو به مي درسونه ویل کله چي مو د مکتب اووم صنف په خلاصیدو سو نو د افغان ترک مکتب د ماګس امتحان اعلان سو نو د پلار جان سره ورغلم تر څو داخله را وکړي. په مکتب کي یی د امتحان وخت او ورځ را وښووله . د ټاکل سوې ورځې څخه یوه ورځ مخکي مي د شپې تر نهو بجو پوري درس ووایه وروسته مي له خدایه په امتحان کي کومک وغوښت نور بیده سوم .

سهار پر پنځه بجې راکښېناستم لمونځ او یوه سپپاره وظیفه مي وکړل وروسته مي د مکتب د امتحان لپاره ځان اماده کړ پر شپږ نیمي بجې مي ناشته وکړل او نور د مکتب پر خوا روان سولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکتب ته چي ورسېدم نو د امتحان صحنې ته ننوتم تلاشي یې وکړل جوس، کېک، پنسیل، پنسیل پاک او کلمکت یې راکړل او د امتحان صحنې ته ننوتو هلته په هر صنف کي استاد ولاړ و. ټولو ته یی پارچې ورکولې . پارچه مي تري واخیستل چوکي یی راته په نښه کړل.

امتحان مي ورکړ یوه هفته تېره سوه د جمعې ورځ وه مور مي د سهار ناشته تیاره کړه دسترخوان هوار سو ډوډي مو پر کښېښووله. د ډوډي په خوړو مو شروع وکړل پدې وخت کي مي د پلار ټیلیفون ته زنګ راغلي پلار مي اوکې کړ له هغې خوا تر سلام او ستړې مسي وروسته یې ورته وویل چي له افغان ترک مکتبه یې زنګ وهلي دي که تکلیف نه وي یو ځلي دي مکتب ته راسي پلار مي ورته وویل چي سمه ده نور یې ټلیفون قطعه کړ راته وې ویل! هله اتله زویه ژر سه چي مکتب ته یې غوښتي یو مور مي ژر ولاړه سوه نوي کالي چي پلار مي په اختر کي ځانته او ماته اخیستي وه راته راواخیستل. ژر ژر مو کالي الیش کړل سړک ته راووتلو هلته مو تر مکتبه یو ټکسي کرایه کړل مکتب ته چي ورسیدو نو هلته یی د انتظار په اطاق کي کښېنولو چاې خانه والا دوه ګیلاسه چاې راوړلې تقریباً پنځه دقیقې وروسته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکتب د مدير سکرتر په دروازه کي را ښکاره سو له مور دواړو سره يې ستړې مسې وکړل وروسته يې وويل ستاسو زوي زموږ مکتب ته په اوله درجه کامياب سويدي او موږ هم ده ته د مکتب لخوا سل فيصده بورس ورکوو! بېخي ډېر خوشحاله سولم د پلار جان د خوشحالي خو مي حد نه کېده وروسته د مکتب سکرتر د قرارداد پاڼي د لاسليک لپاره پلار جان ته ورکړلې پلار جان مي د قرارداد ورقي امضا کړلې وروسته کور ته راغلو پر ټوله کورني مو دغه زيري وکړ ماښام ته مي د امه خاوند هم زنگ راووهلي او ويې ويل مبارک مو سه د اتل جان د اول نمره گي عکس پر فېسبوک خپور سويدي. پلار جان مي ډېر خوشحال سو. ماښام بيده سولم.

سهار وختي مي مور راويښ کړلم وې ويل پورته سه لمونځ وکړه را ولاړ سولم اودس او لمونځ مي وکړل يوه سېپاره تلاوت مي وکړ وروسته مي د مکتب دريشي پر تن کړل. او مکتب اوله ورځ مي پيل کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

(۴ کاله وروسته)

د سه شنبه ورځ وه مانبام مي تر درو بجو پوري مطالعه کړې وه نو پدې خاطر سهار ناوخته راکښېنستم ژرژر مي دریشي واغوستله دباندي راووتم مور مي راته وویل اتله زویه راسه ناشته وکړه بیا ولاړ سه! ومي ویل!

ـ مورجاني راباندي ناوخته دي وې ویل یوه دقیقه صبر وکړه ومي ویل سمه ده مور مي خوني ته ننوتل. زه منتظر سوم مور مي د خوني

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووته يو تور پلاستيک يې په لاس کي و راته وې ويل پدې کي مي يو څه چپس او ډوډي درته اېښي دي مکتب ته چي ورسېدلې نو چي وخت چي دي پيداکړ ويې خوره مور جانه مي په غېږ کي ونيول مننه مي تري وکړه! وروسته په تېزي سره راووتم يوې ټکسي ته مي لاس ورکړ ټکسي راته ودرېدل وروختلم د مکتب ادرس مي ورکړ تقريباً په پنځلس دقيقو کي ورسېدلم موټروان ته مي کرايه ورکړل مکتب ته ننوتم مکتب د ګلانو سهارني وږم پر سر اخيستی و د خپل صنف په لوري ولاړم استاد صنف ته راغلي و اجازه مي واخيستله او پر چوکي کښېنستم استاد خپل درس ته ادامه ورکړل. يو لس دقيقې وروسته دروازه وټکېدله استاد ږغ کړل راځئ! دروازه خلاصه سول استاد د ولاړ سئ! ږغ وکړ ټوله شاګردان ولاړ سول سرمعلم صنف ته راننوتي موږ کښېنستلو! سرمعلم زموږ د تشويق دپاره يې يو څه خبري وکړلی وروسته يې د امتحاناتو يادونه وکړله ويې ويل درې ورځي وروسته مو امتحانونه دي بيا يې زياته کړل د امتحاناتو تقسيم اوقات د باندي زړېږي نور د صنف څخه ووتي استاد خپل درس ته ادامه ورکړل خپل پاته درس يې خلاص کړ د تفريح زنګ ووهل سو دباندي ووتم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابچه مي هم د ځان سره واخيستل چي تقسيم اوقات د ځان سره وليکم د نوټيس بورډ سره د شاګردانو ډېر رش و. بيرته صنف ته راغلم تر څو په رخصتي يې له تختې څخه وليکم او يا يې هم په صنف کي د يوه شاګرد څخه وليکم . د تفريح د خلاصېدو زنګ ووهل سو د فزيک استاد صنف ته رانوتي استاد چي درس خلاص کړ د تفريح زنګ ووهل سو. استاد د صنف څخه ووتي خالد ولاړ سو تر څو د صنفه ووځي! ومي ويل خالده! خالده! تا تقسيم اوقات وليکۍ ويې ويل هو ومي ليکي ورته ومي ويل را يې که! خالد تر ميز لاندي کتابچه راواخيستل را يې کړه په تقسيم اوقات کي لومړی امتحان د رياضي و بيا د فزيک بيا د کيميا او همداسي نور .... کور ته ولاړم لمړی ورغلم د پلار جان لاسونه مي ور مچ کړل وروسته د مورجاني خواته ورغلم د هغې لاسونه مي هم ور مچ کړل وروسته د خپل خوني پر خوا ولاړم هلته مي دريشي اليشه کړل وروسته د پلارجان خوني ته ورغلم هلته مي د کټ لاندي ترموز راواخيست. تقريبا نيم ساعت وروسره کنبېنستم وروسته خپلي خوني ته ولاړم د امتحانونو لپاره پلان جوړ کړ. پلان په داسي و چي هره شپه بايد تر يوولسو بجو درس ووايم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته باید هر سهار پر پنځو بجو راکښېنم او تر اوو بجو پوري به درس ووایم. امتحانات راورسېدل اول درې امتحانه مې په ښه ډول ورکړل د یک شنبه ورځ وه امتحان چې مې ورکړ نو کور ته ولاړم هلته مې د پلار جان لاسونه ور مچ کړل وروسته د مور جاني و خواته ورغلم کله مې چې د مور جاني لاسونه ور مچول نو پر بدن باندي مې یې ډېره شدیده تبه احساس کړل د مور جاني پر تندي مې لاس ور کښود ډېر شدید گرم و او مړه مړه خوله هم پر پرته وه ورته ومې ویل مور جاني ایا صحت مو ښه دي وې ویل هو اتله زویه ښه یمه ته راغلې امتحان دي سم ورکړ ومې ویل هو مور جاني سم مې ورکړ وې ویل ښه اوس ورسه دریشي دي الیشه کړه ومې ویل سمه ده مور جاني! د خوني پردې مې کش کړلې او پر خپل ځای پرېوتلم. د خوني دروازه خلاصه سول مور مې خوني ته راننوتل وې ویل اتله زویه چای درته راوړم که بیدېږې ومې ویل یا مورجاني زه به یو ساعت بیده سم! وې ویل سمه ده! وروسته مې مور له خوني څخه ووتل او زه بیده سولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

د لمر د وړانگو ړنا مي پر سترگو ولوېدل سترگي مي خلاصي کړلې مور جاني مي د خوني پردې کش کړلې وې ويل اتله زويه ولاړ سه د مازديگر لمونځ وکړه چي قضا کيږي ومي ويل سمه ده ولاړ سوم دباندي سراى ته راووتلم اودس مي وکي بيرته خوني ته راغلم لمونځ مي وکړ. د جغرافيه د نوټ کتابچه مي له ځان سره راواخيستل د پلار جان خوني ته ورغلم هلته مي کتاب وکتي.

د ماښام اذانونه شروع سول مسجد ته مي د تگ تابيا ونيول. د جماعت څخه چي راغلم د چايو گيلاس مي د ځان لپاره ډک کړ د مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

بږغ مي سو ویل یې اتله زویه! یو ځل اشپز خاني ته راسه ومي ویل درغلم ویې ویل زویه ماښام ته یو څه ترکاري، یو پاو مستې او پینځه ډوډۍ درسره راوړه او د سر درد یو پاکټ ګولي هم درسره راوړه ومي ویل سمه ده ولاړم تر څو د دوکان څخه دا شیان را واخلم.

دوکـان څخـه مـي ټوله شـیان را واخیسـتل او د درملتـون پـر خـوا روان سـولم پـه لاره کـي مـي ټلیفـون پـه جیـب کـي و شرنګیـده ټلیفون مي د جیب څخـه راوکښـي پـلار مـي وو اوکـې مـي کـړ پـلار مـي وویـل اتلـه زویـه نـن د یـو ملګـري پـه کـور کـي میلمـه یـم او ناوختــه درځــم مــا ویــل ســمه ده درملتــون څخــه مــی دوا او نــانوایي څخــه مــي ډوډۍ را واخیســتل او کورتــه ولاړم ډوډۍ مي مور تـه ورسـول او خـپلي خـوني تـه ولاړم تـر څـو د سـبا لپـاره د مکتـب تقسـیم اوقـات جـلا کـړم د خـوني دروازه خلاصـه سـول او کـوچنۍ خـور خـاطره مـي پـه دراوزه کـي را ښـکاره سـول ویـې ویل اتله وروره په دا یـو څـو سـوالونو کـي مشـکل لـرم ومـي ویـل راسـه خـوري چـي در ویـې ښـیم د خـور د سـوالو مشـکل مـي ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

حـل کـړ نـور دا ولاړل او مـا خپـل کتابونـه سره ټـول کـړل او د ریـاضي د کتـاب د سـوالونو پـه حلولـو اختـه سولم د ماخسـتن تـر لمانځـه پـوري مـي کتـاب وکتـی او د لمانځـه تـر ادا کولـو وروسـته کورتـه ولاړم مـور مـي ډوډی سـمه کـړل زمـوږ عـادت داسي وو چـي ډوډی بـه مـو تـر لمانځـه وروسـته خـوړل نـور مـي نـو ځـان خـوب تـه امـاده کـړی سـهار پـر پینځـه بجـې د لمانځـه د ادا کولـو لپـاره را ولاړ سـوم اودس مـي وکـړ نیمـه سـپاره تـلاوت مـي وکـړ او د تـلاوت څخـه وروسـته مـي خـور تـه د سـترخوان د راوړلـو وویـل هغـې سـترخوان راوړ او د سـهار لـه ناشـتې وروسـته مـي لباس تبـدیل کـړ او سـړک تـه را ووتلـم تـر څـو یـو ټیکسي۔ ونیسـم پینځـه دقیقـي بعـده یـو ټیکسي۔ راغلـل او مکتـب تـه ولاړم مکتـب تـه چـي ورسـیدم ټولـه شـاگردان دبانـدي ولاړ دي او چپټـران یـې پـه لاس کـي دي زه هـم ولاړم د کـانتین څخـه مـي یـو بوتـل اوبـه را واخیستلې نور مي چپټر را واخیستي تکرار مي پر وکړی.

پـه دا وخـت کـي پـه لاوډ سـپیکر کـي ږغ وسـو چـي لـس دقیقـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بعده امتحان شروع کیږي ما هم د امتحان لپاره امادګي ونیول او د امتحان وسایل مي سره اماده کړل د ریاضي امتحان مي په ډیر ښه شکل سره ورکړ او همدا ډول د بیولوژي امتحان مي هم ورکړ په سبا د کیمیا امتحان وو کور ته ولاړم د مور مي تبه وه د سر د درد ګولۍ مي ورکړل نسول سمه.

ماښام مي یو ټیکسي۔ را وګرځول او مور مي مهمند هسپتال ته ورسول هلته یې سیروم ور چالانده کړی خاطره مي ورته راوغوښتل زه هم ولاړم او د کیمیا کتاب مي را واخیستی تر څو یو شی ورځخه زده کړم په مور مي ډیر فکر خراب و تقریبا د شپې یولس بجې وې چې ډاکټرانو رخصت راکړی کورته راغلو د شپې تر یوې بجې پوري مي کتاب کتی او نور بیده سولم.

سهار تقریباً پینځه نیمي بجې وې چې راویښ سولم اودس او لمونځ مي وکړی او خدای (ج) څخه مي خپلي مور ته د شفاء غوښتنه وکړل او ورغلم د مور پوښتنه مي وکړل پر تندي مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يـې لاس ور كښيښـود تنـدى يـې لـږ تـود وو او مـره خولـه پـر پرتـه وه ومي ويل اوس ځنګه يـې ويـې ويـل تـر ماښـام اوس ښـه يـم بيـا يـې وويـل اتلـه زويـه ماښـام ډيـر راسره پـه تكليـف سـوې ايـا د امتحـان امـادګي دي نيـولې ده؟ مـا ورتـه وويـل هـو مورجـاني او دا هـيڅ تكليـف نـه وو خـداي (ج) دي تاتـه شـفاء دركـړي نـور د مكتب پر خوا روان سوم .

مكتـب تـه ولاړم او امتحـان مـي وركـړ د مكتـب څخـه د وتلـو پـه حـال كـي وم چـي خالـد را نـاره كـړل ومـي ويـل څـه وايـې؟ ويـې ويـل څـه شـی كـوې چـي دونـه وختـي ځـې پـه درس كـي يـو څـه مشـكل لـرم او د ريـاضي اسـتاد ويـل چـي د ريـاضي نمـرې را باسم يـو څـه وخـت بـه ورتـه منتظـر سـو ومـي ويـل كومـه پوښـتنه دي درلـودل؟ پوښـتنه يـې وكـړل پوښـتنه يـې پـه پولينـوم كـي وه پوښته مي ورجـواب كـړل لـس دقيقـي وروسـته يـې نمـرې وځړولـې ورغلـم چـي نمـرې وګـورم پـر نمـرو ډيـر رش وو او هـر شـاګرد غوښـتل چـي خپلي نمـرې وګـوري هـر شـاګرد چـي بـه را تيـر سـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډير به يې طبيعت خراب وو ځکه چي نمرې به يې ډيري کمي وې زما هم ډير زړه غوښتي تر څو نمرې وګورم چي څو نمرې به مي وړي وي کله چي وار ماته را ورسيدی خپلي نمرې مي وکتلې ټاف مي وړي وې ډير خوشحاله سولم او غوښتل مي چي ژر خپل کور ته ورسيږم تر څو پر خپلي مور جاني او پلار جان باندي د خوشحالۍ زيری وکړم کورته چي را ورسيدم پلار جان او مور جاني ته مي وويل بيخي ډير خوشحاله سول.

زموږ امتحانو همداسي جريان درلودی چي ټوله شپاړلس مضمونونه وه د پينځلسم مضمون امتحان د پښتو و. امتحان مو ورکړ. د امتحانه چي راووتم نو په جيب کي مي ټليفون وشرنګيدي کله مي چي اوکې کړ د خاطره چيغه مي واوريده! په ډيره وار خطايۍ مي وويل خاطره خوري خيرت دی ولي چيغي وهې؟ ويې ويل اتله وروره ژر ځان را ورسوه مور پرته ده ږغ نه کوي او سترګي يې سپيني دي.

ډير وار خطا سوم خور ته مي د وار خطايي د کمولو لپاره يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه دلاسايي ورکړل ورته ومي ويل مه ور خطا کيږه د کوڅي په سر کي يم دا دی در رسيږم ژر روان سولم د ډيري وارخطايۍ څخه لار راڅخه ورکه سول چي څه وکړم سړک ته چي ورسيدم ټيکسي۔ ته مي لاس ور کړی او د کور پر خوا روان سوم کور ته چي ورسيدم ژر مي خور ته وويل مور راسره پورته کړه د شفاء خاني پر خوا ځو ويې ويل سمه ده.

شفاء خاني ته چي ورسيدلو کټ يې راوړی مور مي يې پر پريستل او عاجل اطاق ته يې دننه کړل د اطاق مخته ورته منتظر سولو تقريبا لس دقيقي وروسته يو نرسه په منډه راغلل ويې ويل ستاسو پر مور د زړه حمله راغلې ده و د محاسبې اطاق ته ورسئ هلته خبره ورسره خلاصه کړی مور که دي تر مابنسامه عمليات نسول د مرگ خطر ورسره تړلی دی ډير وارخطا سوم ومي ويل سمه ده ژر د محاسبې اطاق ته ورغلم.

هلته د کمپيوټر کار خواته ورغلم کومه ورقه چي نرسي راکړې وه هغه مي ورکړل کمپيوټر کار تقريبا پينځه دقيقې په کمپيوټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختـه وو او ويـې ويـل د زړه عمليـات پـه دوه لکـه افغـانۍ کيـږي او پسي- زياتـه يـې کـړل ستاسـو مـريض بايـد اتـه شـپې دلتـه بسـتر سي تر څـو ښـه سي ومـي ويـل شـپه پـه څـو ده ويـې ويـل شـپه پـه دوه نـيم زره افغـانۍ ده ومـي ويـل کـه يـو څـه ښـه پکښـي وکـړې ويې ويل کـه پيسـې نـه تحويلـوی او مـريض مـو نـه عمليـات کـوی نو مريض مو خارج کړی. حساب مي در کړی نور تلای سئ!

له ډيره قهره مي د مـخ رنـګ ورتـه واوښـت خـو څـه مـي کـړي وای دلته مي مـور پـر بسـتر پرتـه وه څـه مـي نسـوای ورتـه ويـلای خيـر راووتم او حيـران وم چـي څـه وکـړم زمـوږ کـورنۍ د غريبـي طبقـې څخــه وه پــلار مــي چوکيــدار وو او مــوږ خپلــه ګــوزاره پــه يــوه دوکان کـول چـي لـه نيکـه څخـه را پاتـه وو د هغـه دوکـان کرايـه د مياشـتي درې نـيم زره افغـانۍ وه او پـلار مـي پـه چوکيـدارۍ کـي درې زره افغانۍ اخيستلې پـه همدغـه پيسـو مـو کـور چـلاوه او نـه پوهيدم چي دومره پيسې زه له کومه کړم.

پـه دا وخـت کـي مـي پـلار پـه دروازه کـي رانښـکاره سـو او ويـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل اتلـه زویـه پـه مـور دي څـه سـوي دي؟ خـاطره زنـګ راووهـه چـي پـلاره یـو ځـل مهمنـد هسـپتال تـه ځـان را ورسـوه مـور لـږ ناجوړه ده او نور یې ټلیفـون بنـد کـړ ورتـه ومـي ویـل بابـا پـر مـور د زړه حملـه راغلـې ده او ټولـه قصـه مـي لـه سره تـر پایـه ورتـه وکړل.

پـلار مـي تـر ډیـر فکـر کولـو وروسـته سر را پورتـه کـړی او ویـې ویل زویه بلـه چـاره نلـرو کـاش هغـه دوکـان خـرڅ کـړو ومـي ویـل صحیح ده ویـې ویـل تـه دي دلـې مـور تـه پاتـه سـه زه بـه د دوکـان چاره ور وکړم ومي ویل سمه ده.

د مـازدیګر پینځـه بجـې وې چـي پیسـې یـې را ورسـولې ورتـه ومـي ویـل دوکـان دي خـرڅ کـړ ول هـو دوکـان مـي پـه پینځـه لکـه افغـانۍ خـرڅ کـړ د پیسـو څخـه مـي دوه نـیم لکـه افغـانۍ را واخیسـتلې او د محاسـبې اطـاق تـه ورغلـم. پیسـې مـي کمپیـوټر کار ته ورکړلې.

کمپیـوټر کـار راتـه وویـل! پـر څلـور بجـې یـې عملیـات ورکـوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومـي ويـل سـمه ده پـه ځـان نـه پوهيـدم چـي څـه وكـړم د خـداى (ج) څخه مي مور ته شفاء غوښتل.

سـبا مـو د تـاريخ اخـري امتحـان وو كتـاب مـي را واخيسـتى او ومـي ويـل تـر څـو چـي مـي د مـور عمليـات خلاصـيږي تـر هغـه وختـه خـداى دي وكـړي يـو شـى زده كـړم پـر يـو كـټ كښينسـتم پيـنځلس دقيقـې وروسـته يـو نرسـه پـه نيـولې سـاه راغلـه او ويـې ويـل دحسـنات پـه نـوم مـريض ستاسـو سره دى؟ ومـي ويـل هـو

ويـې ويـل (O-) وينـي تـه عاجـل ضرورت دى ژر يـې د وينـي لـه بانك څخـه راوړه ومـي ويـل سـمه ده هلتـه چـي ولاړم هغـوى راتـه وويل هلته پيسې تحويل كړه.

ومي ويل ستاسـو پـه سـينو كـي زړه سـته كـه يـا هلتـه يـو انسـان د مـرگ سره لاس او گريـوان دى او تاسـو د پيسـو پـه غـم كـي ياسـت؟ ويـې ويـل پـه نـورو شـيانو مـو سر نـه خلاصـيږي پيسـې تحويل كړه او وينه واخله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زر افغانۍ یوه خلته وینه وه. پیسې مې تحویل کړلې او وینه مې وروړل څه وخت وروسته نرسه بیا را ووته او ویې ویل دوې خلتې وینه نوره راوړه ومې ویل دا ده یوه خلته مې راوړل بله بیا ولې غواړې؟

په وار خطایي او بنده، بنده ژبه یې وویل ه..ه...هغ....هغه پ... په غلطي کې د ډاکټر څخه د زړه یو رګ ووهل سو اوس وینه په ډیر شدت سره روانه ده.

د نرسي څخه مې مخ واړوی او د محاسبې اطاق ته ورغلم. دا چې ډیر وار خطا او په غصه وم له ډیره قهره مې دروازه و نه ټکول کمپیوټر کار د میز تر شا ناست وو او ټلیفون یې غوږ ته نیولی وو او په زوره یې خندل له ورایه معلومیدل چې د یوې ښځي سره بړغیږي کله چې زه ورغلم ټلیفون یې ډیر ژر له غوږ څخه لیري کړ او ویې ویل

ـــ د ادب او اخلاقو په نوم یو شی پیژنې که یا؟ سیده را روان یې دروازه ولې نه ټکوې بې ادبه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل!

ــ يا نه يې پيژنم

کمپيوټر کار له ډيري غصې څخه سور او شين واوښتى او ويې ويل

ــ ووځه بد اخلاقه!

دا چي زه هم ډير په غصه وم نو خوله مي پر را خلاصه کړل!

ــ د ځانه دي څه فرعون راته جوړ کړی هر يوه ته چي ورسې يا نمرود وي يا فرعون وي د پيسو شکول خو مو داسي زده دي دا کار بيا ولي نسئ کولای د انسان څخه مو حيوان جوړ کړی دی او يوازي په اخته ياست چي هغه پاته پيسې واخلی که پاته سو پاته سو او که نسو پاته واياست وخت او وعده يې پوره وه د پيسو شکول خو مي داسي زده دي کاش چي يو څه احتياط مو هم زده وای.

کمپيوټر کار چي د غصې څخه سور او شين اوښتی وو ويې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ ووځه بد اخلاقه! ورته ومي ويل!

ــ بد اخلاقه ته ماته وايې کاش چې تاسو خپله لږ اخلاق درلوداى او بيا مو بل ته نصيحت کړى واى

ـــ کمپيوټر کار نارې کړلې! څه شي غواړې؟ لکه مچ په غوږ کې مي را بونېږې. ورته ومي ويل!

ــ تاسو د پيسو له اخيستلو بل کوم کار لرئ پيسې مي پر ميز ورته کېښودلې او ومي ويل! بيل وليکه ده هم په ډېر قهر سره پيسې واخيستې او بيل يې پر ميز کښېښودى.

ــ ويې ويل! ځه له مخ څخه مي چپ سه!

د پسخند پر ډوله مي ور غبرګه کړل!

ـــ ته نور بيلان اماده کوه زه دربانـدي راځم ده په درد راته وويل

ــ ژر ووځه!

وينه مي را واخيستل او نرس ته مي ورکړل تقريبا دوه ساعته وروسته د عمليات پر سر زرغون ګروپ ولګيدى زړه مي ډير

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحاله سو تر هغه وخته مي په درس كي په هيڅ شي سر نه خلاصيدى د عمليات خانې دروازه خلاصه سول او زما زړه يعني زما مور يې د علميات خانې څخه را ويستل سپين توكر يې پر هوار كړى وو مور جانه مي پر تندي مچ كړل وروسته يې زما مور خپل اطاق ته يوړل زه ولاړم د پايواز په اطاق كي ورته منتظر سوم او خپل كتاب مي را واخيست د شپې تر يوې بجې پوري مي كتاب وكتى او وروسته بيده سولم.

سهار پر پينځه بجې راويښ سولم اودس او لمونځ مي وكړى وروسته مي يوه سيپاره د قرانكريم تلاوت وكړى او د الله (ج) له درباره مي خپلي مور ته د شفاء غوښتنه وكړل ډير خوشحاله سولم او خپله خور خاطره مي ورته را وغوښتل او ولاړم تر څو چي امتحان وركړم.

د امتحان صحنې ته ورغلم استاد په عجيبه نظر راته وكتل او ويې ويل اتله څه سوي دي رنګ دي ولي داسي ژړ دى؟ ومي ويل استاده هسي- يو څه بې خوبه سوى يم امتحان چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـي ورکـړی سـیده شـفاء خـانې تـه ولاړم هلتـه بیـا د پـایوازانو پـه اطـاق کـي منتظـر سـوم لـږ وخـت نـه وو تیـر سـوی چـي نرسـه راغلل ویې ویل دغه دوا راوړه.

ولاړم تـر څـو دوا راوړم د صـفا کـار څخـه مـي پوښـتنه وکـړل! دوا خانه چیـري ده؟ هغـه را وښـودل د ځـان سره مـي فکـر وکـړی چـي راسه د یوې بـلي دوا خـانې څخـه یـې را واخلـه هغـوی راتـه وویـل چي ددې دوا مـترادف لـرو خـو دا دوا نـه لـرو پـر یـو پینځـو شـپږو دوا خـــانو وگرځیـــدم هغـــه دوا نـــه وه نـــو د هغـــه دوا مـــترادف دوا مـي را وخیسـتل کومـه دوا چـي مي پـه بـازار کـی را وخیسـتل دوه نـیم سـوه افغـانۍ بیـل یـې سـو دوا مـي راوړل او نـرسي تـه مـي ورکـړل او زه د پـایواز اطـاق تـه ولاړم تقریبـا لـس دقیقـې وروسـته نرسه راغله او وې ویل ډاکټر صاحب غوښتی یې.

را ولاړ سـوم نـرس تـه مـي وویـل سـمه ده درځـم نرسـه ولاړه او زه هــم د ډاکتــر پــر خــوا ور روان ســولم دروازه مــي ور وټکــول د هــا خـوا څخـه د راځـه! ږغ وسـو ور ننـوتم ډاکتـر خپـل مختـه پـرتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوکۍ ته اشاره وکړل ویې ویل کښینه! کښېنستم ډاکټر وویل دغه دوا چې تا راوړې ده هغه دوا نه ده ورته ومې ویل دوا خانه ویل همدا دوا ده ویې ویل ته کومي دوا خانې ته ولاړې ورته ومې ویل قدوسي دوا خانې ته ویې ویل ولي زموږ له دوا خانې څخه نه را واخیستل ورته ومې ویل هلته گرانه وه ده ویل ورسه زموږ د دوا خانې څخه دوا واخله. ښه مې ورته وویل ولاړم دوا مې راوړل او ډاکټر ته مې وسپارل ډاکټر راته ویل دا نسخه هم راوړه! هغه مې هم راوړل. ډیر ستړی سوی وم ولاړم تر څو یوه سترگه خوب وکړم اطاق ته به رسیدم چې په جیب کې مې ټلیفون وشرنگیده عمه مې وه ویل یې زویه مور دې اوس څنگه ده؟ ورته ومې ویل الحمدلله اوس تر پخوا ښه ده ویې ویل څه شي ته خو به ضرورت نه وي؟ ورته ومې ویل پیسې پوره دي هغه دوکان مو خرڅ کړی ویې ویل هر څه ته چې ضرورت وي راته ووایه ورته ومې ویل سمه ده.

زه هم نور پرېوتلم ترڅو بیده سم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❋❋❋

نن مي د مورجـاني اتمـه وه پـه همـدې فکـر کـي اطـاق تـه روان وم اطـاق تـه لا نــه وم رسـیدلی چــي نـرسي را بږغ کـړل ول د ډاکتــر صـاحب پـه کـار یـې کلـه چـي پـه دروازه ور ننـوتم ډاکتـر صـاحب راته وویل دغه څلور رقمه سیروم راوړه .

لـه دوا خـانې څخـه مـي هغـه سـیرومان ورتـه راوړل او ډاکتـر تـه مي ورکړل.

ډاکتـر راتـه ویـل تقریبـاً دوې شـپې بعـده مـو مـریض خـارجوو ورته ومي ویل سمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲) ورځې وروسته

د پایوازانو په اطاق کې ناست وم چې نرسه راغله وې ویل ډاکټر صاحب غوښتي یې ومې ویل سمه ده درځم. ورغلم ډاکټر راته وویل تاسو باید نور خپل حساب پاک کړی پر بدن مي یو ډول لړزه راغلل. ومي ویل سمه ده ډاکټر صاحب!

کمپیوټر کار ته ورغلم کمپیوټر کار راته وویل ستا مور دلته لس شپې تیرې کړې دي او شپه په دوه نیم زره افغانۍ حسابوو ټوله حساب پینځویشت زره افغانۍ کیږي.

په جیب کې مې وکتل ټوله لس زره افغانۍ وې ورته ومې ویل! نوري به مازدیگر را ورسوم په درد یې راته وکتل ویې ویل دا هم واخله ټولي پر یوه ځای راوړه ورته ومې ویل سمه ده را ووتم الهام ته مي زنگ ور ووهه ورته ومي ویل شل زره افغانۍ درسره راوړه او موټر هم راوله تقریبا د مازدیگر څلور بجې وې چې پیسې یې را ورسولې.

د محاسبې اطاق ته ورغلم پیسې مي ورته کنبیښودلې کمپیوټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار تقريبا لس دقيقې په کمپيوټر کي اخته وو او وروسته يې وويل تلای سئ!

مور جانه مي د عاجل اطاق څخه راويسته او د مريضانو د تګ را تګ پر لاره مي را تا کړه. موټر ولاړ وو الهام ټوله شيان سم کړي وه د موټر سيټ مو هوار کړ او په دواړو مو مور جانه په موټر کي پريستل او د کور پر خوا روان سولو.

کورته پر لاره مي د عمه زوی صابر زنګ را ووهه او د مور جاني پوښتنه يې وکړل ورته ومي ويل مور جانه مو را خارج کړی اوس کور ته پر لاره يو.

ويې ويل: زه به هم کور ته درسم چي ورسيدلو مور جانه مو را تا کړل. خاطره مخکي له مخکي د مور جاني لپاره ځای سم کړی وو. مور مي پر ځای سره سمه کړل.

لس دقيقې وروسته دروازه وټکيدل دروازه مي ورخلاصه کړل صابر وو د مور خوني ته مي بوتلی. لس دقيقې ورسره کښينستم! خاطره اشاره راته وکړل ور ولاړ سوم! راته ويې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويـل اتلـه د بـازار څخـه ترکـاري، غوښـه او يـو څـه روميـان راوړه لـه کـوره را ووتـم د مـازديگر اذانونـه شروع وه تـر نيمايـي لاري بـه تللـی وم چـي پـه جيـب کـي مـي ټليفـون وشرنگيـده ټليفـون مـي لـه جيبه راويستی ملگری خالد مي وو.

تر سلام او ستړې مسې وروسته يې وويل:

ـــ ولي داسي ورک يې؟ ورتـه ومـي ويـل پـر مـور جـاني مـي د زړه حمله راغلې وه په وارخطايي راته وويل:

ـ اوس څنگـه ده؟ ورتـه ومـي ويـل الحمدللـه اوس تـر پخـوا دغونـه ښـه ده ويـې ويـل شـکر! اللـه (ج) دي عاجلـه شـفاء ورکـړي ومـي ويل امين.

خالـد وويــل د امتحانــاتو نتــائج راوتــلي دي او د شــنبې پــه ورځ يـې غوښـتي يـو ورتـه ومـي ويـل سـمه ده چـي دا ځـل بـه مـي څـو نمـرې وړي وي ويـې ويـل يـا ان شـاءالله سـتا څخـه څـوک نسي- مخته کيدلای له دې وروسته يې ټليفون قطع کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

وریځــو خپــل وزرونــه د اســمان پــر مــخ غــوړولي وه د تالانــدي غورهــارۍ ســو د بــاران نــرم څــاڅکي د مځکــي پــر مــخ اوریــدل د بــازار څخــه مــي ســودا را واخیســتل کورتــه راغلــم ســودا مــي خــور تــه ورکــړل دبانــدي را ووتــم اودس مــي وکــړ او پــه خونــه کــي پــر لمانځه ودریدم د لمانځــه پــر وخــت مــي د مــور ځګیــروي تــه پــام ســو لکه چــي ډیــر پــه تکلیــف وي لمونځ چــي مــي خــلاص کــړی د مــور جاني پــر تنــدي مــي لاس ور کنبیښــود تبــه یــې وه او پــر تنــدي یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله راغلې وه لاس مې د تندي څخه را ايسته کړی او پوښتنه مې ورڅخه وکړل مور جاني سر دي درد کوي؟ ويې ويل هو د صابر راته وويل ډاکټر د درد ګولي نه دي ورکړي؟ ورته ومې ويل ورکړي يې دي.وې ويل دوا يې ورکړه را ولاړ سوم او د مور جاني له دوا څخه مي ګولې را واخيستې او ور مي کړلې.

پينځلس دقيقې وروسته مي مور جانه د خوب ځپو په خپلو ارامو غيږو کي واخيستل زه هم را ولاړ سولم تر څو بيده سم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❋ ❋ ❋

د خور وار خطا ږغ مي تر غوږو سو سترګي مي خلاصي کړلې! نوري چيغي هم ورسره ګډې سولې ژر ولاړ سوم دباندي را ووتم ټول پر مور جاني را ټول وه په وار خطايي مخته ورغلم ومي ليدل چي د مور جاني د سترګو سپين راوتلي دي تر خولې يې ځګان راځي او په ستوني کي يې خرهاري دی په وار خطايي مي الهام ته زنګ ور ووهه چي ژر يو ټيکسي- راوله په لس دقيقې کي يې ټيکسي- راوستل مور جانه مو ور پورته کی او د لوي مهمند روغتون پر خوا روان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سولو هلته په رسیدلو سره یې مور جانه په تذکره کي پریستل او عاجل اطاق ته یې دننه کړه.

همدا د ژوند ستره هستي وه چي دننه یې کړل زه په ځان نه پوهېدم ومي ځغستل هلته د یوه اطاق دروازه خلاصه سول یو ځوان راووتي زه یې پښو ته ورو غورځېدم او زاري مي ورته شروع کړلې د ځوان سترګي د اوښکو ډکي سولې.

یو لاس مي پر اوږه ولګېدي شاته مي وکتل یوه سپین سرې ښځه ولاړه وه ویې ویل زویه پورته سه زه ستا مور یم مور به دي الله (ج) جوړه کړي ته غم مه کوه نور یې له سترګو اوښکي په بهېدو سولې او ولاړه. زه همداسي لکه لېونی د عملیات خانې پر شاوخوا ګرځېدلم چي د عاجل اطاق دروازه خلاصه سوله یوه نرسه راووتل ویل یې چي ستا پر مور جاني بیا د زړه حمله راغلې ده له ډېري ویري مي د مخ رنګ و الوتی ومي ویل څه وکړم ویې ویل ډاکټر صاحب ته ورسئ.

په تیزی سره د ډاکټر خواته ورغلم ورته ومي ویل څه وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر صاحب؟ ويې ويل تر دوو ورځو پوري يې موږ په سيرومانو او دواو ساتلای سو تاسو يې سمدستي پاکستان ته ورسوئ ومي ويل سمه ده تر ماښامه پوري مي مور په هوش کي راغلل تر سترګو مي اوښکي راغلې ورغلم او تر څنګ يې کښينستم د مور جاني تر سترګو مي هم اوښکي را رواني سولې ويې ويل زويه څنګه يې؟ ومي ويل ښه يم مور جاني اوس دي حالت څنګه دی ويې ويل اوس لږ څه ښه يم.

ومي ويل مور جاني سبا سهار دخيره روانيږو پاکستان ته.

- ويې ويل څه؟

ــ ومي ويل پاکستان ته ځو له سترګو يې اوښکي په بهيدو سولې مخ يې بلي خواته واړوی له ځان سره يې وويل کاش موږ داسي ډاکټران درلودای چي بهر ته د تګ ضرورت نه وای.

همدلته مي د ځان سره پريکړه وکړل چي له ځانه به د زړه نامتو ډاکټر جوړوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مـي ډیـر درد کـوي د خپـل هیـواد حالـت مـي سـترګو تـه ودریدی له څه خبرو اتـرو وروسـته مـي مـور تـه وویـل مـور جـاني زه بـه تاتـه ډوډۍ راوړم. نـور ولاړ سـولم مـور تـه مـي وویـل مـور جاني ته استراحت وکړه پلار تـه مـي زنـګ ور ووهـه چـي خـاطره راولـه خـاطره یـې راوسـتل. خـاطره مـي مـور تـه کښـینول او خپلـه ولاړم تر څو مور ته ډوډۍ راوړم.

لاندي تا سـوم پـه بـازار کـي یـو ډول شـور ماشـور وو د اسـمان مـخ وریځـي نیـولی وو زه ولاړم مـور تـه مـي څـه پیـرني را واخیسـتل خپلـه مـي ډوډۍ خواتـه نـه کیـدل د خـاطره لپـاره مـي یـو څـه وریجـي او یـو څـه ډوډۍ را واخیسـتل راغلـم د هسـپتال پـه ځینـو کـي پورتـه سـوم د اطـاق دروازه مـي خلاصـه کـړل ډوډۍ مـي د خـاطره پـه لاس ورکـړل خـاطره تـه مـي وویـل اوس وختـي بیـده سي سـهار وختـي سـفر لـرو نـور زه هـم ولاړم د پـایوازانو پـه اطـاق کي بیده سولم تر څو سهار وختي را کښېنم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

د باران شورهارى او د مرغانو چغهارى وو دباندي را ووتم د گلانو سهارنى وږم په هوا كي خپور وو لوړ مي وكتل او فكر مي كوى چي اسمان هم زما پر حالت باندي ژاړي ددا هيواد پر حالت باندي ژاړي ولاړم اودس، لمونځ او تلاوت مي وكړى پورته سوم او د مور جاني اطاق ته ولاړم. مور جانه مي له خوبه راپاڅول.

خاطره ته مي وويل چي بيكونه تيار كړي ولاړم لاندي تا سوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بازار کې ږغ ږوغ وو هلته په موټرانو پسې وگرځېدم د پاکستان تر بادړه پوري مې موټر کرایه کړ بیکونه مې راواخیستل لاندې را تا سولو په موټر کې سپاره او د پاکستان پر لوري مو خپل سفر پیل کړ.

خاطره او مور شاته ناستې وې زه مخته ناست وم بیکونه په ډکۍ کې ایښې وه پر لاري موټر وان بحث کوی او د جنگو څخه یې سر ټکوی زما زړه بیا په یوه بله دنیا کې وو خپل د مور جاني ناجوړي مې سترگو ته ولاړه وه فکر مې کوی که یې چیري مصرف ډیر سو څه به کوم ځکه زما سره په جیب کې یو نیم لک افغانۍ پاته وې نوري ټولي پیسې راسره خلاصي سولې.

د موټر پر هنداره څک، څک باران اوریدی او موږ خپل مزل ته دوام ورکړی وو تقریبا دوه ساعته وروسته د پاکستان بادړ ته ورسیدلو د موټره څخه کښته سولم او د بل موټروان څخه مې پوښتنه مي وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ اغا خان هسپتال ته مو په څو بيايې؟

ـ ويې ويل! په پينځه سوه كالداري!

ټوله موټر ته ور پورته سولو او د اغا خان هسپتال پر لوري مو موټر روان كړی.

هلته چي ورسيدلو زما مور جانه يې سيده عاجل اطاق ته نيستل د همدې ورځي ماښام ته يې زما مور راويستل فكر مي كوی چي پيسې به څو سي؟ نرسي نسخه په لاس كي راته ونيول راته وې ويل! دغه دوا راوړه.

لاندي تا سوم په نسخه كي فقط دوې ليكي خط ليكلی وو دواخانې ته ور ننوتلم او نسخه مي ورته ونيول فقط دوه پاكټه ګولۍ يې راكړلې ومي ويل هغه نور؟ ول نوره دوا نسته او نه هم موږ چاته اضافه دوا وركوو.

له ډيري خوشحالۍ څخه ما ويل چي وزرونه وكړم او مور ته ورسم او زيری پر وكړم دوا مي راو اخيستل را ووتلم او اغا خان هسپتال ته ور وختلم دوا مي نرسي ته وركړل را تا سوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نرسه بیا راغلل ويې ويل د محاسبې اطاق ته ورسه او حساب تاديه کړه.

زړه مې ډير لړزيدی او د محاسبې اطاق ته ورغلم کمپيوټر کار په کمپيوټر کې اخته سو . وې ويل! ستاسو د مريض نوم څه دي؟ ومې ويل حسنات پسي- زياته مې کړل ښاغليه! موږ په ډيره غريبه طبقه کې يو زه خپله متعلم او پلار مې چوکيدار دی. پلار مې د ټوله کورنۍ سرپرستي کوو. که لږ ښه راسره وکړې.

ويې ويل ورسئ مخامخ شعبې ته ورسئ مخامخ شعبې ته چې ورغلم هلته يو چاغ سړی ناست وو دريشي- يې پر تن وه سره نيکټايي يې تړلې وه سلام مې ورته ووايه عينکي يې له سترګو څخه ايسته کړلې او پورته يې راته وکتل ولاړ سو ستړي مسې يې راسره وکړل وې ويل کښېنئ! کښېنستم.

ورته ومې ويل هلته د محاسبې په اطاق کې يې راته وويل چې مخامخ شعبې ته ورسه څو بيلابيلي پوښتني يې وکړلې ويل يې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـوم دي څـه دی؟ ومـي ویـل نـوم مـي اتـل دی ول کـورنۍ وضـعه مو څنګه ده؟ ما ویل په ډیره غریبه طبقـه کـي یـو ویـې ویـل دغـه ستاسـو د عملیـاتو پیسـې یـو لـک او شـل زره افغـانۍ سـوي دي خـو ستاسـو غربـت پـه کتلـو بـه ستاسـو څخـه اتیـا زره افغـانۍ واخلو.

ډیـر خوشـحاله سـوم ومـي ویـل ډیـره مننـه ورغلـم پیسـې مـي لـه جیبـه څخـه ورتـه را وکښـلې او ور مـي کړلـې کمپیـوټر کـار پـه کمپیوټر کـي اختـه سـو! د کمپیـوټر کـار سـترګو تـه چـي مـي وکتـل نـو د خپـل هیـواد هغـه کمپیـوټر کـار را پـه یـاد سـو چـي پـه لـوی مهمند هسپتال کي اختـه وو. او د هغـه رویـه مـي پـه یـاد سـول. یـو اه! مـي د ځـان سره وکـېښ! ده تـه وګـوره دغـه کمپیـوټر کـار څومره با تربیه او بـا ادبـه دی او هغـه بـل کمپیـوټر کـار څـومره بـې تربیـه او بـې ادبـه وو لـه ځـان سره مـي فکـر وکـړی زمـوږ مشرـان چي د سیاست نـاري وهـي او تـر ټولـو غـټ دښـمن پاکسـتان بـولي صحیح ده دښمن بـه مـو وي خـو دلتـه د دښـمنۍ مسـئله یـوې خـوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مگر هر فرد ولي پاکستان ته روان دی؟ ولي د تداوي لپاره پاکستان ته ځي؟ ايا په موږ کي دومره زور او طاقت نسته چي يو نامتو ډاکټر ولرو؟

تر زړه مي ويني څڅيدلي په همدا خيالو کي وم چي کمپيوټر کار بڼ وکړی ورقه مي واخيستل را ووتلم.

د مور اطاق ته ورغلم او ورته ومي ويل مور جاني اوس څنگه يې؟ ويې ويل اوس ښه يمه تر پخوا ډيره ښه يم شکر الحمدلله له دې دوا سره مي ډير فرق وکړی نرسه مخي ته راته ودريدل ويې ويل ډاکټر صاحب غوښتي ياست ولاړ سوم له اطاق څخه را ووتم نرسه تر مخه او زه د شا په پسې وم نرسه د يو اطاق مخي ته ودريدل ويې ويل دغه د ډاکټر صاحب اطاق دی ومي ويل صحيح ده مننه.

دروازه مي ټک، ټک کړل د هغې خوا څخه د مهرباني بڼ وسو او ور ننوتم تقريبا يو د پوخ عمر سړی، کوچنۍ عينکي يې پر سترگو، ډبل بريتونه او غټه بږيره يې وه پر يوه اوږده چوکۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي ناست وو ویې ویل مهرباني وکړی کښېنئ!

ـ ومي ویل مننه! کښېنستم.

ویې ویل ستاسو مریض به ان شاءالله تر دوو ورځو پوري رک روغ سي نور یې خارجولای سئ ومي ویل مننه کوم ویې ویل نور کوم خدمت درته وکړو؟ ومي ویل مننه، خیر یوسی، الله (ج) دي خیر در کړې را ووتم له سترګو مي اوښکي په بهیدو سوې له ځان سره مي فکر وکړی کاش زموږ د وطن ډاکټران هم همدا ډول وای.

تر هسپتال لاندي را تا سوم ډیري ګاډیاني ولاړي وي یو څه میوه او وریجي مي را واخیستي بیرته لوړ وختم د مور جاني د اطاق دروازه مي خلاصه کړل ډوډی، وریجي او میوه مي خاطره ته ور کړل زه ولاړم د پایوازانو په اطاق کي منتظر سوم او په هغه اطاق کي پریوتم سترګي مي د چت په پنکه کي ګنډلي وې همداسي مي سترګي سره ورغلي وې.

د خوبونو په دنیا کي وینم چي یو کښتي په سمندر کي روانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي ناڅاپه سمندر توپاني سي او کښتي غرقېدو ته نږدې سي یو سپین ږري نوراني سړی راسي کښتي له غرقېدو وژغوري و راته ووایی زویه ته کولای سې په تعلیم سره خپله کورني وژغورې له ځانه داسي څوک جوړ کړه چي خدمت وکړي نه داسي څوک چي د وطن غوښي وخوري. پر تاسو به ډېر سخت حالات راسي خو د تعلیم لمن مه پرېږده.

سترګي مي خلاصي کړلې د شپې څلور بجې وې ولاړ سوم اودس او لمونځ مي وکړی او همدا ډول تلاوت مي وکړی لاندي تا سوم د مور جاني اطاق ته ورغلم هغوی مي هم لمانځه ته را پاڅول ورته ومي ویل مور جاني که ستا اجازه وي زه به لږ په بازار کي وګرځم که مي یو شی خوښ سو را به یې نیسم ماښام ته د سفر امادګي ونیسئ روانیږو.

ویې ویل سمه ده اتله زویه خدای دي خیر در کړي لاندي راتا سوم په بازار کي وګرځیدم غرمه یو مسجد ته ورغلم لمونځ مي وکړی تر مازدیګره پوري ګرځیدم او مازدیګر بیرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسپتال ته راغلم هلته مي بیکونه او شیان سره تیار کړل تر هسپتال را تا سولم او یو موټر مي تر هدېپ پوري کرایه کړی پکښي سپاره سولو او روان سولو.

د یوې خواد مور جاني په تداوي باندي ډیر خوشحاله وم او د بلي خوا د ماښام خوب ته ډېر اندېښمن وم موټر مو د ویش په طرف روان کړ هدېپ ته چي ورسیدلو د موټرانو ګڼه، ګوڼه وه هلته را تا سولو یو موټروان راته وویل کندهار ته ځئ؟ ومي ویل هو ویې ویل راځئ څه ته ګورئ؟ موټر ته ور پورته سولو بیکونه مو ډکۍ ته پورته کړل او د کندهار پر خوا روان سولو.

ټلیفون مي په جیب کي وشرنګیدی پلار جان مي وو ویې ویل د مور مریضي۔ دي څنګه ده؟ ومي ویل اوس الحمدلله ډیره ښه ده دادی اوس کندهار ته در روان یو د حیرانتیا په بڼغ یې وویل څه! کندهار ته را روان یاست؟ ومي ویل هو پلار جانه ویې ویل هلته په لوی مهمند کي یې لا اته شپې بستر کړې وه دلته خو یې حد اقل باید یو لس شپې بستر کړې وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل نـه پـلار جانـه! دوا يـې هـم ډيـري لـږ راکړلـه او تـر لـوي مهمند دلته مصرف هم ډير کم وسو.

ډيـر خوشـحاله سـو او ويـې ويـل اوس يـې مريضي ـ څنګـه ده؟

ومي ويل اوس الحمدلله ډيره ښه ده لـه څـه خـبرو اتـرو وروسـته موخدای پاماني سره وکړه او ټليفون يې بند کړ .

موټروان پـه مـوټر کـي يـوه سـندره لګـولې وه او مـوټر د کنـدهار پـر لور روان وو.

کنـدهار تـه ورسـيدلو لـه مـوټره تـا سـولو او يـو بـل ټيکسي ـ تـه مـو لاس ورکـړی. ټيکسي ـ تـه ور وختلـو او د خپـل کـور ادرس مـو پـه لاس ورکړی کور ته ورسيدلو.

خــاطره ژر ولاړل د مــور جــاني ځــای يــې ور ســم کــړی او مــور جانه مـو پـر خپـل ځـای پريسـتل لـه ځـان سره مـي حسـاب وکـړی فقـط ځلويښـت زره را پاتـه وې او پـه هغـه کـي لـس زره د کـور د کرايـې وې او لـس زره د کـور مصرـف غوښـتې او شـل زره تقريبـاً په پورو کي سره تللې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيسې مې سره را بيلې کړلي او فکر مې وکړی چې نور به زه څه ډول د کور مصارف مخته يوسم؟ هيڅ لار په نظر نه راتلل بيله دا چې زه بايد ځان ته يو کار پيدا کړم تر کور دبانـدي راووتم او پر لاره روان وم چې په جيب کې مې ټليفون وشرنګيدی را پورته مې کړی خالد وو.

د سلام او جوړ پخير وروسته يې د مور جاني پوښتنه وکړل او ويې ويل مور جانه دي اوس څنګه ده؟ ومې ويل اوس الحمدلله ډيره ښه ده ويې ويل څه شکر دی او د مکتب نتائج هم را وتلي دي دا ځل دي بيا اول نمرګي نيولې ده هيڅ باور مې نه راتلی ومې ويل دا ځلي مې اول نمرګي ونيول؟ دا ځل خو زه په ډيرو مشکلاتو کې وم.

ويې ويل باور وکړه اتله! ورته ومې ويل ډيره مننه! ويې ويل سږ کال خو دولسم ته هم کامیابه سوی يې ومې ويل هو څنګه به وکړم؟ په ټليفون کې مو څه نوري خبري هم سره وکړلې او نور مو ټليفون بند کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيرته د کور خواته را وګرځيدم پر لاره مي فکر وکړی بايد يو کار ځان ته پيدا کړم تر څو د کور او مکتب مصارف پر مخ يوسم دا چي پر کال زموږ کانکور هم وو بايد د کانکور امادګي مي هم شروع کړې وای.

هيڅ نه پوهيدم چي څه وکړم؟ اخري فيصله مي دا وکړل چي د جمعې په ورځ به روزانه کوم تر څو د راتلونکي هفتې پيسې د ځان سره برابري کړم همدا اراده مي له ځان سره پخه کړل.

زموږ په صنف کي انجوني هم راسره ګډې وې د صنف اول نمره به عموما زه وم او دوهم نمره به عموما يوه انجلۍ وه چي نوم يې هيله وه. له ډيري شتمني کورنۍ څخه وه. له پيسو څخه مي درې زره افغانۍ را جلا کړلې او له ځان سره مي وويل چي سبا کانکور امادګي هم شروع کوم سبا پر اووه بجې باندي روان سولم او د مکتب کتابونه مي هم واخيستل او ولاړم د کانکور په امادګي کي مي داخله وکړل.

ژوند همداسي پر مخ روان وو د جمعې په ورځ به مي روزانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـول، پـه مکتـب کـي مـي هـم درس وايـه او پـه سـنتر کـي مـي د کانکور امادگي هم ويل.

يـوه ورځ د جمعـې پـه ورځ پـر چـوک د نـورو مزدورانـو سره ولاړ يم يـو نـوې لکسـل را کـاتې سـول او ودريـده زه هغـه بغـل تـه ولاړ وم پـه ټولـو مزدورانـو کـي يـې ماتـه اشـاره وکـړل ول ځوانـه راسـه ورغلم ومي ويل څه شـی دی؟ ويـې ويـل پـه کـور کـي لـږ کـار دی کولای يـې سـې؟ ومـي ويـل ولي يـې نسـم کـولای حـتمن يـې کـوم ويې ويل موټر ته را وخيږه.

مـوټر تـه ور وخـتم مـوټر يـې روان کـړی کورتـه چيورسـېدو ويـې ويل دغـه شـل گـونۍ وريجـي او پينځـه خلويښـت گـونۍ غـنم دي نن سهار را ورسـيدل دا بـه پـه دا پسـخانه کـي سره ځـای پـر ځـای کړې ومي ويل سمه ده پر دواړو سترگو!

مـاځيگر آذانونـه شروع سـول مـا هـم نـور د کـار کـالي الـيش کـړل او په گـډوه مـي اودس تـازه کـړ هغـه سـړی راغـلي کـار يـې وکتـي نور يې جېـب تـه لاس کـړ تـر څـو پيسـې راکـړي پـه دا وخـت کـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي یو ږغ واوریدی چي مخ مي ور واړوی هغه هیله وه زموږ د صنف دوهم نمره دواړه له ډیري حیرانتیا څخه هک پک سولو پدې وخت کي هیلي خپل پلار ته وویل پلاره! دی دلته څه کوي ؟ پلار یې وویل ولي لوري دی خو مزدور دی. هیلي پلار ته وکتل پلاره دی مزور نه دی زموږ د صنف اول نمره دي پلار یې په ډیري حیرانتیا ماته وکتل زویه ریښتیا! تا ماته وختي ولي نه ویل! له څه پوښتونو وروسته یې راته وویل زویه ددې وروسته به ته روزانه نه کوې ومي ویل!

ـ خو پدې سره زموږ ژوند روان دي!

ــ وې ویل! له دې وروسته هره میاشت راځه زه شپږ زره افغاني درکوم تر هغو چي ستا مکتب خلاصیږي مصرف دي زما پر غاړه دي.

ژوند همداسي تیریدی او د دغه کال تر پایه به ورتلم او پیسې به مي ورڅخه اخیستې خو ډیر به شرمیدلم د کانکور امادگي به مي تر نیمایي پوري رسیدلې وه چي یو ځلي بیا مي پر مو د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمله راغلل دا ځل مې بیا پاکستان ته بوتلل نور لار او ګودر را څخه ورک وه حیران وم څه وکړم ژوند پر دا ډول مخته نه تلی. د هیلي پلار مې په ځان نه کړی خبر او بیرته مې روزانې ته مخه کړل ددغه کال تر پایه پورې نور د هیلي پلار ته نه ور تللم هیلي څو ځلي راته وویل اتله ولې زما پلار ته نه ورځې؟ که شرمیږې زه به پیسې ورڅخه را اخلم او در کوم به یې ورته ومې ویل نه هیلي نور زه هم ځوان یم باید پخپل موټ پیسې وګټم او خپل ژوند خپله مخته بوځم تر ابده پورې خو به ستا د پلار څخه پیسې نه اخلم.

په دا خبره سره به هیله ډیره خوابدې سوله تقریبا یوه هفته وروسته ټلیفون ته زنګ راغلی چې اوکې مې کړی نابلده سړی وو ویې ویل زه د هیلي پلار یم څنګه یاست ښه یاست؟ خبري مې ورسره وکړلې ویې ویل د جمعې ورځې ته راسه پکار مې یې ومې ویل سمه ده.

د جمعې ورځ وه ور روان سولم او ورغلم هلته چې ورسیدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه مـي ټـک، ټـک کـړل دروازه هـیلي خلاصـه کـړل زه ورغلـم پـلار یـې پـه برنـډه کـي ناسـت وو راتـه وې ویـل راځـه راځـه اتلـه زویه دلته زمـا بغـل تـه کښـینه ورغلـم او بغـل تـه یـې کښینسـتم تـر سـلام او روغبـړ وروسـته یـې وویـل دا څـو میاشـتي ولي پـه پیسـو پسي۔ نـه راغلـې؟ ومـي ویـل بابـا زه هـم نـور ځـوان یـم بایـد خپلـه کار وکړم تر ابده خو بـه سـتا څخـه پیسـې نـه اخلـم ویـې ویـل ښـه نـو بیـا بـه یـو بـل چـم وکـړو زمـا یـو ملګـری دی د هغـه زوی تـه درس وایـه د میاشـتي اتـه اتـه زره افغـانۍ درکـوي هغـه تـه درس وایـه. ډیـر خوشـحاله سولـم فکـر مـي وکـړی لکـه وزري چـي مـي وکړلـې غوښـتل مـي دا زیـری ژر پـر مـور جـاني او پـلار جـان باندي وکـړم لـه څـه خبرو وروسـته مـي خـدای پـه امـاني ورڅخـه واخیسـتل او را ووتلـم ولاړم او دا زیـری مـي پـر مـور جـاني او پلار جان باندي وکړی.

دوې ورځـي وروسـته د هـیلي پـلار زنـګ را ووهـه او ویـې ویـل اتلـه زویـه هغـه نفـر زنـګ را وهلـی وو! ویـل یـې دا اسـتاد را

(c) ketabton.com: The Digital Library

معرفي کړه ومي ویـل کـور يـې چيـري دی؟ زه بـه خپلـه ورسـم ويـې ويل غرمه دواړه ورځو ومي ويل سمه ده.

د غرمې شا و خوا وه چـي د هـيلي کورتـه ورغلـم پـلار جـان يـې پـه مـوټر کـی کښـينولم او دواړه د هغـه نفـر کـور تـه روان سـولو هلتـه د شــاگردانو د پــلاره سره کښينســتلو. خپــل زامــن يــې راتــه معــرفي کړل يـو ايمـل وو او بـل يـاسر وو تـر څـه خـبرو اتـرو وروسـته مـو اته زره افغانۍ ورته وويلې.

هغه نفر وويل ستا غريـب وضـعيت پـه کتـو سره زه تاتـه اتـه زره نـه بلکـي لـس زره افغـانۍ درکـوم ډيـر خوشـحاله وم. ژونـد همـداسي پــر مــخ تلــی د کــانکور امــادگي هــم خلاصــه ســول او د کــانکور امتحان مي ورکړ طب پوهنځي ته کامیابه سوی وم.

زمــا اول انتخــاب د کابــل طــب وو دوهــم انتخــاب مــي د کنــدهار طـب وو همـداسي مختـه ډيـر خوشـحاله وم او ژونـد مـخ پـر ښـه کيــدو وو د طــب پــوهنځي د دوهــم کــال څخــه فارغــه کيــدلم چــي الهام هم د کــانکور امتحــان ورکــړی د کــانکور پــه نتــائجو کي هغــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم طب پوهنځي ته کامیابه سوی وو.

ایمل او خالد ته مي همداسي درسونه ویل. زما دطب پوهنځي اخري سمیستر پر خلاصیدو وو یوه ورځ د ایمل پلار راته وویل زویه غواړې چي د تخصص لپاره ترکیې ته په بورس کي ولاړ سې؟ ومي ویل ولي نه ځم ویې ویل سمه ده د تخصص امتحان به ورکړې نور کار خلاصیږي ډیر خوشحاله سوم ومي ویل سمه ده. امتحان مي ورکړ.

درې ورځي وروسته یې زنګ را ووهی ویې ویل پاسپورټ، ویزه او نور شیان دي سره برابر کړه کامیابه سوي یې په راتلونکې هفته کي دي سفر دی ډیر خوشحاله سوم.

دوې ورځي تیري سوې چي پر یوه نامعلومه شمیره زنګ راغلی ټلیفون چي مي پورته کړی د هیلي پلار وو ویې ویل!

ـ زویه یو ځل راسه پکار مي یې ومي ویل

ـــ سمه ده! ورغلم ویې ویل زویه ماشاء الله دادی نور ډاکټر سولې مور دي په مرکه راواستوه. ډیر وشرمېدم. ومي ویل! هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښنگه چې ستاسو خوښه وي.

ماښـام چـې کورتـه راغلـم د مـور جـاني سره مـي دا خـبره شريکـه کړل په سـبا مـي مـور جانـه ورغلـل او د هـيلي دسـتمال يـې راوړی پـه کـور کـي دوې خوشـحالۍ سره يـو ځـای سـوې دوې ورځـي وروسته د تخصص لپـاره ترکيـې تـه روانيـدم او پـه نـن ماښـام يـې د هيلي دستمال راوړی.

لـه خدايـه ډيـر راضي وم او ژونـد پـه ډيـر ښـه ډول مختـه روان وو الهام هم طب پـوهنځي تـه کاميابـه سـوی وو د پـلار جـان يـوه، يـوه خـبره مـي را ياديـدل د خوشـحالۍ پـه خونـد هغـه وخـت پـوهيږې چي غـم دربانـدي تيـر سـوی وي او سـختۍ دربانـدي تيـري سـوي وي.

لـه څلـور کـالو تخصـص ښخـه وروسـته زه خپـل وطـن تـه راغلـم لـومړی مـي د خپـل پـلار جـان او مـور جـاني لاسـونه ور مـچ کـړل دوې ورځـي مـي پـه کـور کـي اسـتراحت وکـړ او نـور لـوی مهمنـد ته ولاړم او په لـوی مهمنـد کـي د يـو نـامتو ډاکټـر پـه صـفت د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جراحۍ متخصص وظیفه راکړل.

میاشتنی معاش مي یو لک افغانۍ او په هره عملیات کي نیمی پیسې زما او نیمی پیسې د هسپتال وې ژوند په ډیر ښه ډول پر مخ روان و. یو کال وروسته زما او د هیلي واده وسو او نور د تل لپاره خوشحالیانو موږ ته مخه کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

یوه ورځ روغتون ته ننوتلم یوې بوډۍ مي تر پښو لاسونه راوګرزول وې ویل زویه غریبه یم کومک راسره وکړه! موږ غریبان یو! تر لاس مي ونیول راپورته مي کړل سترګو ته مي یې چي وکتل یو ډېره زړه لړزه ونکې صحنه مي سترګو ته ودرېدل هغه ورځ په کوم کي چي زما پر مور د زړه حمله راغلې وه زه لکه لېونی یوې او بلي خواته به مي ځغستل هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا به چي ماته وکتل نو تر سترګو به یې اوښکي تللې هیڅوک هم نه وه چي ماته دلاسایی راکړي یوازي همدا سپین سرې وه چي ماته یې دلاسایی راکړل ومي ویل موري پورته سه! څه مشکل دي راته ووایه په ژړا یې راته وویل زویه کوچنۍ لور مي مریضه ده د زړه عملیات غواړي خو زه د دومره پیسو وس نه لرمه! هر چاته ورغلمه خو هیچا هم زما خبرو ته غوږ ونه نیوي زویه یو ځلي هغه کمپیوټر کار ته ورغلمه خواست او زارۍ مي ورته وکړلې خو هغه ډیري بدي خبري راته وکړلې! او په ټېلو ټېلو یې د هغه ځایه څخه راوایستلم زویه خدای ته مي امید دي تاته مي امید دي یو لاره راوښوه تر څو زما د زړه ټوټه جوړه سي د بوډۍ خبرو زه یو ډېر لیري وخت ته ودرولم هغه وخت په کوم کي چي زما د زړه پر ټوټې د زړه حمله راغلې وه او زما سره پیسې نه وې د بوډۍ په بڼغ را په خود

(c) ketabton.com: The Digital Library

سولم راته ویې ویل زویه ته ژاړې! بوډۍ مي تر لاس ونیول راپورته مي کړل ورته ومي ویل موري راځه زما سره!

د مدیر د اطاق خواته ور روان سولم او دروازه مي ټک ټک کړل له هغې خوا د مهرباني راځۍ! بږغ وسو دروازه مي خلاصه کړل مدیر عینکي پر سترگو کړي وې او یو مجله یې کتل د مجله څخه یې سترگي راپورته کړلې وې ویل اُو ډاکټر صاحب تاسي! راولاړ سو او ټینگ یې په غېږ کي ونیولم پر ملا یې ټپ راکړ وې ویل راځه کښېنه! ولي ولاړ یې! په دې وخت کي بوډۍ هم اطاق ته راننوتل ورته ومي ویل راځه موري کښېنه بوډۍ کښېنستل مدیر ته مي وویل ته یو کار وکړه نور د کمپیوټر کار له اخلاقو تر پزي راغلي یم یا دي نور اخلاق سم کړي یا دي استعفا ورکړي مدیر راته وویل زه به یې راوغواړم ته یوڅو خبري ورته وکړه که نسو اصلاح نور د کاره جواب دي. ومي ویل صحیح دي ټیلیفون یې راپورته کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمپيوټر کار ته يې زنګ ور ووهلي او ورته وې ويل ژر زما اداري ته راسه دوه دقيقه بعد دروزه وټکېدل مدير د راځئ ږغ پر وکړ دروازه خلاصه سول کمپيوټر کار رانوتي مدير ورته وويل کښېنئ! کمپيوټر کار چي بوډي ته وکتل نو د مخ رنګ يې ژر سو مخ مي ور واړوي ورته ومي ويل:

ـ ښه محترمه دا پېژني! ده په ترتړي ژبه وويل ه...ه.....ه...هو دا...دا يواري درمخه زما دفتر ته راغلې وه ويل يی پيسې را لږ کړه!

ـ په تمسخر مي وويل جنابه! نو تا څه ورته وويل!

ـ وې ويل م.....م.....ما ورته وويل چي ووځه!

په درد مي ورته ووی د پايوزانو سره سړی داسي کوي سترګي يې کښته واچولې ورته ومي ويل نن دي دداسي کارو اخيري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ وه که بله ورځ ماته دداسي شکایت خبر راغلي نو نور د کاره جواب یې! وې ویل سمه ده ښاغلې!

ومي وی نور تلی سې دی ولاړ سو په جېب کي مي لاس ننیستي پیسې مي را وکښلې او بوډي ته مي ورکړلې نور د مدیر له اطاقه راووتم او خپل د کور پر خوا روان سوم فکر مي ډېر خراب و.کور ته چي ورسېدم دروازه مي وټکول. دروازه الهام خلاصه کړل کور ته ورننوتم خپلي خوني ته ولاړم لږ وخت وروسته دروازه خلاصه سوله د هیلي بږغ مي واورېدي ویل یې پورته سه شیدې مي درته راوړې را پورته سوم دې ګیلاس راکړ وې ویل یو خو ته هم هر وخت په فکر کي یی نن دي بیا په چشي طبیعت خراب دي ومي ویل هره ورځ له غریبانو سره مخ کېږم زړه مي ډېر درد پر کوي خو څه وکړم هسپتال زما نه دي چي مفت یې عملیات وکړم نه پوهېږم څه وکړمه بیخي لار را څخه ورکه ده. هیلي راته وکتل او وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل ولې یو خیریه بنسټ نه جوړوې سترګي مې ورپورته کړلې ومې ویل واه ښونده ښایسته فکر!

په سبا مې د ځینو خلګو په مشوره سره یو ځای مځکه رانیول او د اتل خیریه بنسټ په نامه مې یو خیریه بنسټ جوړ کړ او د خلګو خدمت ته مې وړاندي کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

او بالاخره هغه خوب مي ياد ته راغلي كوم چي له نن څخه دولس كاله مخكي ما ليدلى وو هغه خوب په كوم كي چي يو سپين ږږي سړى راسي راته ووايى زويه ته كولاى سې په تعليم سره خپله كورني وژغورې له ځانه داسي څوک جوړ كړه چي خدمت وكړي نه داسي څوک چي د وطن غوښي وخوري. پر تاسو به ډېر سخت حالات راسي خو د تعليم لمن مه پرېږده. او بالاخره د تعليم په واسطه دادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کورني له کم حالت څخه کم حالت ته راورسېدل.

غوښتل مي چي خپل هيواد ته خدمت وکړم او دا مي يوازنۍ هيله ده

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاداښت

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادابنت

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

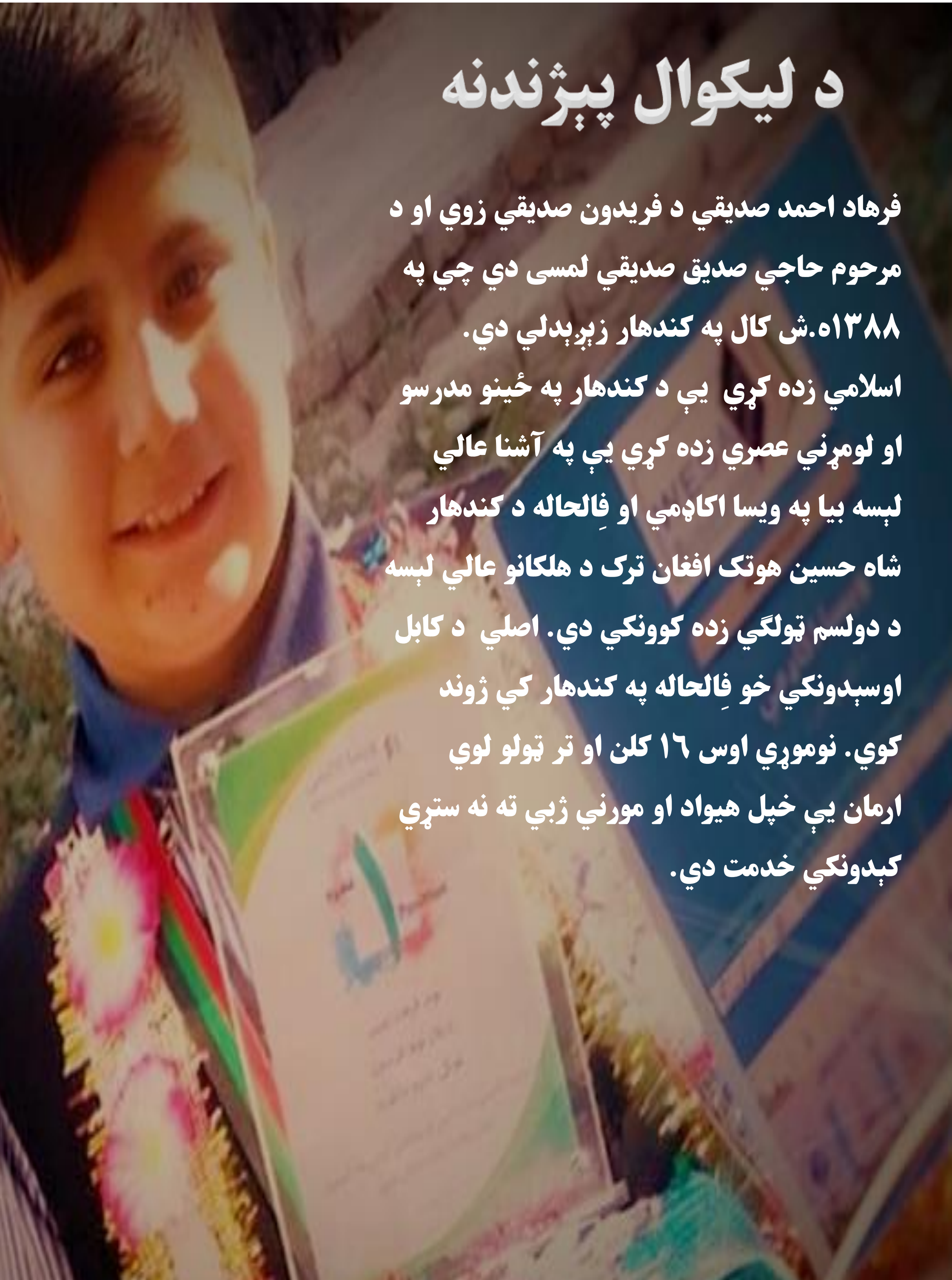

د لیکوال پېژندنه

فرهاد احمد صدیقي د فریدون صدیقي زوي او د
مرحوم حاجي صدیق صدیقي لمسی دي چي په
۱۳۸۸ه.ش کال په کندهار زیږېدلي دي.
اسلامي زده کړي یې د کندهار په ځینو مدرسو
او لومړني عصري زده کړي یې په آشنا عالي
لیسه بیا په ویسا اکاډمي او فِالحاله د کندهار
شاه حسین هوتک افغان ترک د هلکانو عالي لیسه
د دولسم ټولګي زده کوونکي دي. اصلي د کابل
اوسېدونکي خو فِالحاله په کندهار کي ژوند
کوي. نوموړي اوس ۱٦ کلن او تر ټولو لوي
ارمان یې خپل هیواد او مورني ژبي ته نه ستړي
کېدونکي خدمت دي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library